

melserne i § 9, stk. 1, og §§ 17 og 21, stk. 3, om henholdsvis registrering og videregivelse af personnumre.

Om baggrunden for de foreslåede regler henvises nærmere til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 4.2.4.2. (pkt. B) og 4.2.4.3.

Til stk. 1

Af bestemmelsen følger, at offentlige myndigheder vil kunne behandle oplysninger om personnumre med henblik på en entydig identifikation samt som journalnummer. Bestemmelsen indebærer, at der vil kunne ske behandling af oplysninger om personnumre i samme omfang som efter den gældende registerlovgivning.

Bestemmelsen indebærer, at en forvaltningsmyndighed ikke må føre åbne postlister, hvor borgernes personnumre er anvendt som journalnummer.

Til stk. 2

I bestemmelsen fastsættes regler for privates behandling af oplysninger om personnumre.

Efter reglen i *nr. 1* vil private virksomheder m.v. kunne foretage behandling, herunder registrering og videregivelse, af oplysninger om personnumre, såfremt det følger af lov eller bestemmelser fastsat i henhold til lov. Dette svarer i det væsentlige til den gældende ordning i lov om private registre, jf. lovens § 4 a, stk. 1, jf. § 3, stk. 2, 1. led, og § 4 a, stk. 2.

Herudover vil der efter bestemmelsen kunne ske behandling af oplysninger om personnumre, hvis den registrerede har givet sit udtrykkelige samtykke hertil, jf. *nr. 2*. Et sådant samtykke skal opfylde betingelserne i § 3, nr. 8. Med hensyn til betydningen af kravet om, at samtykket skal være udtrykkeligt, henvises til bemærkningerne til § 6, stk. 1, nr. 1.

Endelig vil der efter bestemmelsen *nr. 3* kunne ske behandling uden samtykke, hvis dette alene sker i forbindelse med undersøgelser i videnskabeligt eller statistisk øjemed. Hermed videreføres den gældende retstilstand vedrørende registrering og videregivelse af personnumre som led i udførelsen af forskning eller statistik.

Bestemmelsen indebærer endvidere, at registrerede oplysninger om personnumre kan *videregives* i samme omfang som efter den hidtil gældende retstilstand, jf. § 4 a, stk. 2, i lov om private registre m.v. Dette giver navnlig mulighed for at opretholde den nuværende adgang til – på grundlag af kundernes personnumre – at foretage samkøring i den finansielle sektor.

Med den foreslåede bestemmelse tilsigtes i øvrigt ikke at indskrænke adgangen til at anvende oplysning-

ger om personnumre, som er registreret med særlig lovhjemmel, jf. § 11, stk. 2, nr. 1.

Det bemærkes, at kreditoplysningsbureauers publikationer ikke må indeholde oplysninger om de registreredes personnummer, jf. lovforslagets § 23, stk. 2, 2. pkt., der opretholder den gældende bestemmelse i lov om private registre § 12, stk. 2, 2. pkt.

Til stk. 3

Af bestemmelsen følger, at private dataansvarliges behandling af oplysninger om personnumre i henhold til bestemmelsen i stk. 2, nr. 3, ikke må indebære, at der sker offentliggørelse af oplysningerne uden den registreredes udtrykkelige samtykke. Herved sikres det, at oplysninger, som lovligt kan behandles efter stk. 2, nr. 3, ikke uden den berørtes accept kan videregives til en bredere kreds af personer. Det bemærkes, at det for så vidt angår behandling af oplysninger om personnumre i medfør af bestemmelsen i stk. 2, nr. 2, forudsættes, at offentliggørelse kun vil kunne ske, hvis den registrerede udtrykkeligt har meddelt samtykke hertil.

Til § 12

I lov om private registre kapitel 4 er fastsat særlige regler om adresserings- og kuverteringsbureauer.

Med de foreslåede bestemmelser fastsættes der fortsat særlige regler for sådanne bureauer. Bestemmelserne giver adresserings- og kuverteringsbureauer en videregående adgang til at anvende personoplysninger end efter den gældende ordning. Bestemmelserne gælder også for offentlige myndigheder i det omfang, disse måtte udøve adresserings- og kuverteringsbureauvirksomhed.

Af bestemmelsen i *stk. 1* fremgår, hvilke oplysninger en dataansvarlig, som med henblik på markedsføring sælger adresser over grupper af personer, eller som for tredjemand foretager kuvertering eller udsendelse af meddelelser til sådanne grupper, må behandle. Bestemmelsen omfatter således kun de situationer, hvor bureauet er dataansvarlig for de oplysninger, som sælges eller danner grundlag for kuvertering eller udsendelse for tredjemand. Hvis en dataansvarlig derimod overlader egne oplysninger til et bureau med henblik på, at bureauet foretager kuvertering eller udsendelse, er det de almindelige behandlingsbestemmelser samt bestemmelsen om indsigelse imod behandling i markedsføringsøjemed, som finder anvendelse. I så fald vil bureauet blot være databehandler og må derfor ikke behandle oplysningerne til andre formål end dem, som den dataansvarlige giver instruks om, jf. § 42, stk. 2, sammenholdt med § 3, nr. 5.